

Bericht uit Saamaka

Columnist: Menno Marrenga

Gepubliceerd in De Ware Tijd 9/11/2005

Ruzie in Botopasi

Paramaribo - Maar die stichting werd op 27 december 2004 ontbonden en de donateurs werd verzocht hun hulp in het vervolg via een ander kanaal te sturen. Aanleiding was onduidelijkheid in de financiële verslaggeving door de counterpart in Paramaribo, de Stichting Bevordering Ontwikkeling Botopasi (StiBOB). "Onduidelijkheid" is een eufemisme.

Wel, er verdwijnt wel vaker geld. DWT maakte er destijds geen eens melding van – als we elke keer over de vermissing van een paar duizend euro's van Surinamofielen in Nederland moeten schrijven dan wordt dWT veel te dik. Maar er is veel meer aan de hand. Als iemand betrapt wordt op geknoei met stichtingsgelden, dan is hij meestal een tijdje rustig tot de bui overwaait. En Nederlandse donoren vergeten snel, dat is welbekend. Dan richt hij een andere stichting op en begint gewoon opnieuw. Een paar maanden rustig blijven nadat je gesnapt bent, dat is alles – en het is vaak nog voordelig ook, want een nieuwe donor is nog niet kopschuw en de ouwe donor verbreekt het contact en zeurt dus niet langer over de spullen die voor het mislukte project gekocht zijn. Die kunnen dus spoorloos verdwijnen. Zo werkt dat: daarom zijn er zo veel weggegooide stichtingen, inmiddels al meer dan duizend.

Maar de mannen van StiBOB doen het anders: zij maken er een politiezaak van.

Niet van de verdwenen gelden natuurlijk, maar van de nog niet verdwenen gelden.

De gelden uit Nederland gaan nu niet meer naar StiBOB maar naar de stichting Tamundu, en Tamundu is bezig met de bouw van een toeristenoord en StiBOB eist de winst daarvan op. Tamundu voelt daar niets voor. StiBOB heeft er een politiezaak van gemaakt – niet van de verdwenen gelden, maar van de nog niet verdwenen gelden. Volgens StiBOB erkent Tamundu het traditionele gezag niet en dat is strafbaar. Tamundu stelt dat de politie geen plaats heeft in het traditionele gezag, en StiBOB al helemaal niet. Tot zo ver de gebeurtenissen.

Een politiezaak, dat klinkt serieus. Maar we horen er nu al maanden niets meer over. Jammer eigenlijk, want het zou nuttig zijn als er eens een proefproces kwam over de vraag wie nou precies dat traditionele gezag vertegenwoordigt. Is dat de dorpsvergadering? De kapitein? Zo ja, welke? De granman? Zo ja, welke? En als de granman iets anders zegt dan de dorpsvergadering, wat dan? Of hangt het van het onderwerp af: voor sommige zaken is het individu het hoogste gezag, voor andere de basja, voor andere de lö, voor weer andere de granman, voor weer andere de Surinaamse overheid?

In de praktijk is het allemaal veel simpeler. Geld is macht en macht is gezag.

De kapiteins van Botopasi hadden geen keus: zij moesten het hoofd wel buigen voor StiBOB, want StiBOB had toegang tot de hulpdiensten. En dus vertegenwoordigde StiBOB het traditionele gezag.

Dat is dus nu niet meer zo. De donor steunt nu een andere stichting, en er is ruzie over wie het traditionele gezag vertegenwoordigt. De ruzie escaleert, de politie wordt erbij betrokken. Heel goed, laten de juristen eens vertellen wie de baas is in Botopasi. Het gaat niet alleen om Botopasi. Overal in Saamaka claimen potentatjes gezag omdat zij wel gesubsidieerd worden en anderen niet, en sommigen stelen niet alleen, maar richten ook een hoop schade aan. Laat er maar een proefproces komen. Alleen is het jammer dat het weer een platte ruzie om geld en macht betreft, en niet om waar het echt om gaat.